Р Е Ш Е Н И Е
№ 2913

гр. София, 07.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 5 състав,** в публично заседание на 17.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **2794** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК, във връзка с чл. 87 от ЗУБ.
Образувано е по жалба на Н. А., гражданин на П., с адрес за призоваване: С., [улица], срещу Решение № 680 / 31. 01. 2014 г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.
В жалбата се излагат съображения за нарушения на материалния закон, поради неоснователно приемане, че спрямо него не е налице реална опасност от преследване. Твърди се, че ситуацията в П. е нестабилна, тъй като има терористични актове. Моли съдът да постанови съдебно решение, с което да отмени Решение № 680 / 31. 01. 2014 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.
Ответникът – зам. председателят на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ при МС, не взима становище по жалбата.
Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
С молба вх. № 730 / 25. 03. 2013 г. до Председателя на Д., жалбоподателя Н. А., роден на 22. 01. 1990 г., гражданин на П., пол – мъжки, по вероизповедание – мюсюлманин - сунит, етническа принадлежност – пенджабец, семейно положение – неженен, е поискал закрила. По тази молба е проведено производство по общия ред, което е

завършило с обжалваното решение, с което е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.
С жалбоподателя, са проведени интервюта, за което са съставени протоколи от 29. 03. 2013 г., 11. 12. 2013 г. и от 18. 12. 2013 г., подписани от чужденеца, преводач и интервюиращия орган. В проведените интервюта жалбоподателят е посочил първоначално, че е гражданин на И., като впоследствие сочи, че е гражданин на П., която страна е напуснал, за да търси работа. Не е имал проблеми с властите или други хора в родното си място, но след като напуснал П., престоял известно време в Г., където разбрал за извършено убийство и бил заплашван от престъпната група, като дори нейни хора отвлекли брат му в П., като го освободили, едва след като минали в Б.. Сочи също така, че бил заплашван от роднините на момиче, което харесвал и същите не му позволявали да се ожени за нея.
С Решение № 680 / 31. 01. 2014 г. на зам. председателя на Д. при МС, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.
В откритото съдебно заседание, жалбоподателя се явява лично, като поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Твърди, че след като узнал за убийството в Г., престъпниците го заплашвали и го принудили да мине заедно с тях в Б.. Сочи, че не може да се върне в П., тъй като хора на престъпниците щели да го намерят там и да го убият, като не можел да получи закрила от властите.
При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:
Решението е връчено на жалбоподателя на 11. 02. 2014 г., а жалбата е депозирана на 19. 02. 2014 г., в преклузивния срок по чл. 87 от ЗУБ и е процесуално допустима.
По същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:
Оспорения административен акт е издаден от компетентен орган – зам. директора на Д., на когото са делегирани правомощия за това, видно от приложената (стр. 9) Заповед № 03-751 / 11. 12. 2013 г., съобразно чл. 52 от ЗУБ.
Настоящата съдебна инстанция, намира че правилно административният орган е обосновал отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца, тъй като не са налице материалните предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.
Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.
В конкретния случай, от изявленията на жалбоподателя е видно, че същият не е бил лично преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение.
В проведените интервюта жалбоподателя нееднократно е посочил, че не е преследван в родината си поради своята етническа принадлежност, раса, религия, принадлежност към определена социална група или партия, или поради политическо убеждение. Твърди, че не е членувал в политическа партия и не е участвал в някакви сблъсъци. Твърди, че е напуснал П., за да се си търси работа и искал да отиде в Европа, за да припечели нещо.
Видно от справка рег. № 01-3879 / 30. 05. 2013 г. на Дирекция „Международна

дейност и европейски бежански фонд", страната се сблъсква със сериозни предизвикателства по отношение на сигурността, но политическия живот в страната се характеризира с многопартийна система и активно гражданско общество.
Освен това лицето не твърди, да принадлежи към някоя социална или религиозна група, която е обект на преследване от радикалните групировки или от силите за сигурност, нито е арестуван и измъчван, като не е имал проблеми с властите.
На основание чл. 9 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън страната си на произход или местоживеене по причина на заплаха за неговия живот, сигурност или свобода, поради насилие, възникващо от ситуации като въоръжен конфликт, както и когато е изложен на опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унизително отнасяне или наказание и по тези причини не може или не желае да се завърне в страната си на произход или местоживеене. За да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут следва да съществува вероятност за нечовешко или унизително отнасяне при реализиране на наказанието, а такива данни липсват.
Установената фактическа обстановка не дава основания да се приеме, че жалбоподателя, е бил принуден да отпътува от П. поради реална опасност от тежки посегателства. В случая не е налице безогледно насилие, още повече както се посочи по-горе, в настоящия момент обстановката в страна е относително стабилизирана.
С оглед на това и тълкуването на Съда на Европейските общности по дело № С-465 от 2007 г., информацията за ситуацията в П. и липсата на тежки и лични заплахи по отношение на жалбоподателя се обуславя изводът, че не се установяват предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.
Наред с преценката на държавата по произход се преценяват и фактите, свързани с личното положение на молителя. Н. А. не е получавал лични заплахи срещу живота и личността си, като твърденията, че бил заплашван от роднините на момиче, за което искал да се ожени, освен че не се подкрепени с никакви доказателства, същите са споменати едва при третото интервю и според съда са недостоверни.
По същия начин е недостоверна и историята, че е станал свидетел на убийство в Г. и бандата го заплашила с убийство. Жалбоподателят твърди, че бандитите първоначално го отвлекли, като след това го принудили да мине заедно с тях в Б., но след това го пуснали без да му направят нищо. В същото време, твърди, че бил отвлечен и брат му, който се намира в П., от хора на същата банда, но брат му също бил пуснат без да му направят нищо. Доводите, че се страхувал да се върне в П., тъй като се страхувал от хора на бандитите, които имали връзки в полицията са отново недостоверни, предвид това, че ако бежанската история е достоверна, престъпната група е имала достатъчно време (с оглед твърденията, че повече от два месеца бил м плен), за да отмъсти на жалбоподателя, а не да го пуска свободен.
Предвид горното, изложените от кандидата причини за нежеланието си да се върне в страната по произход, не са обусловени от страх от преследване, по смисъла на чл. 8, ал. 1 и чл. 9 от ЗУБ, поради което председателя на Д., правилно е приел, че молбата е неоснователна.
Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на

административнопроизводствените правила.
Така мотивиран, Административен съд София-град, I–во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. А., роден на 22. 01. 1990 г., гражданин на П., срещу Решение № 680 / 31. 01. 2014 г. на зам. председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б., в 14-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: